

April, 2015

Kære Generalforsamling.

Endnu engang er det blevet tid at tage hul på en årsberetning, for mit vedkommende den fjerde af slagsen som skoleleder her på Hundborg Friskole. At tiden flyver, som man så ofte siger, er vist svært at benægte. At det ligeledes som regel er tilfældet i godt selskab er vist også et kendt fænomen - og godt selskab det er det i sandhed her på friskolen! I skrivende stund er vi 64 børn på skolen - 10 skønne, flyveklare unger forlader til sommer skolen for at begive sig ud i den store, eller i al fald lidt større, verden end vores friskole repræsenterer. Fem små raske 5-årige er startet her i april, og er allerede faldet til i en grad, så man tænker de har været her altid. I det forgangne år er der vanen tro foregået mangt og meget, alt fra Rejsekammeraten-teater, lejr tur på Mors, Astrid Lindgren, besøg af Thy Masterclass, tur til Musikkens Hus i Ålborg og koncert med Ålborg Symfoniorkester, basarforberedelser efter alle kunstens regler, samt masser af det kit, som binder alle disse minder sammen, nemlig hverdagen - med deres fortællinger, sange, faglig fordybelse og skæg & ballade hånd i hånd. Just som det hører sig til på en friskole.

Jeg er meget taknemmelig for, at jeg er blevet betroet dette hverv, at lede denne skole. Jeg har en flok ansatte, der på hver deres forbilledlige vis bidrager hver med sit - alle dog med det til fælles, at hjertet er på det helt rette sted. I repræsenterer hver især med jeres personligheder det, som jeg ønsker skal præge mine egne børn, og som jeg derfor selvsagt også ønsker skal præge andres. Så kære Allan, Lisbeth, Kirsten, Anne, Linda, Poul, Tove, Michael, Leif, Vera, Ervin - og senest Andreas og Margit - tak for jeres enorme indsats, og tak for at I bærer over med mig, ikke mindst når jeg i perioder er fraværende i musikkens tegn. At mine to passioner; at holde børneskole og spille musik overhovedet kan forenes kan fuldt og helt tilskrives jer. Af hjertet tak!

Det, at holde skole er at danne en ramme om og værne om barndommen. Det kan i sig selv være svært at få lov til, når vi skriver 2015 - blandt andet derfor er det vigtigere end nogensinde. Det kræver langt mere end Ny Fælles Mål samt en flirt med Egelund og Antorini at danne en skoleramme. Det er nemlig børneliv det handler om - ikke produktionsenheder. At holde børneskole kræver en tilstedeværelse langt ud over det målbare. Al god udvikling sker i nære relationer - og nære relationer skaber man ikke fra den ene dag til den anden. Denne proces kræver ikke mindst tro. "Tro er fast tillid til det, man håber - overbevisning om ting, man ikke ser" står der i det Ny Testamente. Jeg tænker ikke kun den vertikale tro på, at vi alle er skabte, unikke og værdifulde individer, men i sandhed også den horisontale - altså os mennesker i mellem. Jeg er sikker på, at troen på hinandens er altafgørende for vækst. Og her er det ikke politikernes vækstdefinition, hvor bruttonationalproduktet er i højsæde, der er tale om, men i stedet den indre vækst, hvor man vokser som menneske - rykker sine grænser, bliver dygtigere fagligt og socialt, bliver værdsat og får lært at værdsætte, og nå dertil, hvor man både ser hinanden og selv føler at man bliver set.

Man fristes til at bytte et par ord ud i ovennævnte bibelske citat, og vupti - så står man med noget, som kunne være snydt ud af næsen på makkerparret Egelund og Antorini, et

mantra, om man vil, med ordlyden: "Kontrol er fast tillid til det man måler, skepsis overfor ting, man ikke ser."

Vi skal være vedholdende i troen på hinanden. Også på det vi ikke ser. Vi skal turde italesætte det, af den simple årsag, at ord skaber. Vi skal turde forvente noget af hinanden - forventningsløshed er roden til ligegyldighed, og det bærer med garanti ingen frugt. Om end det er store ord, som jeg, om nogen, til tider kan føle mig overvundet af, så må vi tilstræbe, at tro og tillid aldrig må overdøves af kontrol og skepsis.

Lokalt var 2014 året, hvor byen var tæt på at miste sin børnehave, og friskolen derved var tæt på at skulle starte børnehaven op. Det blev som alle ved ikke aktuelt, da kommunalbestyrelsen valgte at lukke andre børnehaver, for så at beslutte ikke at lukke nogen overhovedet, for så at beslutte alligevel at lukke nogen, for så alligevel... ja, hvem ved hvad der mon sker. I skrivende stund står bla. de to eneste kommunale børnehaver med direkte forbindelse til Nationalparken over for lukning - Guderne skal vide, hvad der nærer den form for logik. Jeg kunne forstå, om man fra politisk hold proklamerede en målsætning om, at hver anden eller hver tredje børnehave i Thy netop *skulle* være en Nationalpark-børnehave med alt det gode, som det på indlysende vis kunne føre med sig for store som små. Det er ikke videre flatterende som kommune at kunne bryste sig af en af landets dårligste normeringer på børneområdet. Måske skulle man frivilligt selvstændiggøre nogle børnehaver som forsøgsordning, og se hvad der sker - en slags del-privatisering om man vil. Man kunne jo eksempelvis som modstykke dertil drive fire kommunale mastodont-institutioner i byerne, og så kunne forvaltningen for den sags skyld måle og veje sig frem til, hvad der er mest trivselsfremmende for såvel personale som børn. Alt det være sagt, er det som bekendt fri for omkostninger at stå på sidelinjen med alle de gode ideer, og ofte en anden sag, hvis man sidder med ved bordet. Men hvad der sker og ikke sker, tror jeg selv den mest garvede spåmand ville kunne miste pusten ved at beskæftige sig med.

I, kære forældre- og støttekreds, spiller en meget vigtig rolle i friskolelivet. Som sagt i mange anledninger er det vigtigt, ja nærmest vitalt, at vi alle bakker op om foretagendet - såvel i ord som i gerning - fællesskabet i og omkring skolen er netop en central del af tilvalget ved at have sit barn eller sine børn på friskole. Når det er sagt, kan alle have perioder med mindre overskud, og dermed også mindre overskud til at vise sig på skolen - det både kan og skal et fællesskab som vores kunne bære. Tak for jeres enorme tillid og tak for alle de tanker, glæder og sorger som vi får lov at dele. Vi er som skole fuldstændig afhængige af et tillidsfulde forhold, hvilket jeg oprigtig føler vi har - skole og hjem imellem.

På ledelsesplan har jeg været og er jeg til stadighed særdeles glad for samarbejdet med bestyrelsen og ikke mindst vores formand Lars. Lars har, om nogen, hjertet på rette sted og bestrider med varme og myndighed formandsposten forbilledligt - en stor tak skal lyde til ham - såvel som til hele bestyrelsen. Desuden er Allan for ganske nylig blevet souschef - det er bare rigtig godt - også tak til ham for hans måde at være på i sin - på papiret - nye funktion. At han på mange måder længe har været det i praksis bekræfter blot den naturlige og tillidsskabende tilgang han har til børn såvel som voksne.

Det er mit håb, at Hundborg Friskole må forblive et barndommeligt fristed fyldt med leg og læring for skønne, sære, sjove, stille og støjende individer med et veltrænet øje for det fælles, og fællesskabets umiskendelige styrke. Og med jer, kære personalegruppe og I forældre som foregangsmænd- og kvinder, så fyldes jeg med tro på at vi sammen kan lykkes med projektet. For det er i sandhed et fælles projekt at holde skole!

Elsted, 28. april 2015

Thor Kortegaard

Skoleleder, Hundborg Friskole